

Múzeumok Éjszakája – már az egyetemen is

Kis éji (csont)zene

A Múzeumok Éjszakáján sok-sok ezer ember járja a várost attrakciókra éhesen vagy csak kihasználva az alkalmat, hogy egy jegy árért barmely múzeum bármely (drága) kiállítását megnézheti. Az Állatorvos-történeti Gyűjtemény 2010. június 19-én kapcsolódott először bele a rendezvénysorozatba. A *Zongora és patkolástan* kiállításához kapcsolódva tapasztaltuk, hogy az állatorvosi témák is belefoglalhatók egy olyan kultúrtörténeti keretbe, amely érdekes a nagyközönség számára. Felmérések azt mutatják, hogy bár az Állatorvos-tudományi Kar

rendkívül népszerű az állatokat kedvelő középiskolások körében, az állatorvosi szakmát a nagyközönség (és persze az ide jelentkező fiatalok) kevéssé ismeri. Bőven van mit mondani az állatokról emberre terjedő betegségekről, a házikedvencek egészségvédelméről, az állatorvosok ételmszer-biztonsággal kapcsolatos feladatairól, a korszerű állatgyógyászatról – és sorolhatnánk a fehér foltokat. Tág tere van tehát az igényes tudományos ismeretterjesztésnek, és ennek ideális színhelye és alkalma az állatorvoslás eszközeit, az állatorvosképzés múltját bemutató múze-

um és az erre a Múzeumok Éjszakájára szervezett programok.

Ebben az évben a rendezvénysorozat a „Hívatlan útitársak” címet kölcsönözte Kassai Tibor professzortól. Három előadás hangzott el e témakörből: dr. Kassai Tibor: *Hívatlan útitársaink: a paraziták*, dr. Földvári Gábor: *Járóvándyok rejtélyfejtés: kullancsok, gazdák és kórokozók*, dr. Fodor László: *Zoonózisok – Állatokról emberre terjedő fertőző betegségek*. Akik – látogatóink jelentős része – kimondottan ezekre érkeztek, nem csalódtak: a szakszerűség társult a letisztult, közérthető és érdekes előadásmóddal, amelyet minden előadó saját egyéniségének varázsával, széleskörű műveltséggel, a kutatás izgalmával, finom humorral fűszerezett. Vastaps volt a jutalmuk, még kevéssel éjfél előtt is.

Az emberek természetesen a kiállításokra is kíváncsiak voltak.

A zoonózis előadáshoz is jól kapcsolódott az aulában berendezett alkalmi bemutató dr. Szabó Antal és Varga Zoltán *kutyabárca gyűj-*

terményéből, amely 150 év sokszor művészi kivitelű ebbilétait mutatta be fényképekkel és néhány korabeli dokumentummal kiegészítve.

Kistermünk (*Zongora és patkolástan* kiállítás) időnként túlzsúfolt volt, és nem sok pihe-nésre volt ideje Szilvási Miklósnak és segítőinek, Táborossy Annának és Andrásófszky Emesének, akik Lisztről, Varga Ferenc családjáról, Nádaskay Béla munkásságáról meséltek. Ebben a teremben a tapintható kiállítás – a ló- és kutyacsontok, a sebészeti eszközök – is nagy élményt jelentettek öregek, fiatalnak egyaránt. A kiállítás megnyitóján, októberben létrehozott *Kézzele Fogható Alapítvány* (amely azóta túl van első saját szervezésű tárlatán), ismertetővel mutatta be magát.

Nagy élet zajlott az *Állatorvoslás és egyetemtörténet* állandó kiállításon is. Dr. Kótai István tárlatvezetése is sok látogatót vonzottak, akik még a kísértetek órájában induló közel másfél órás „show”-ról sem futamodtak meg. Igaz, a 11 óra tájban érkezett állatorvos-tan-hallgatók alkották e csoport gerincét,

de éjjel után is belibbent még jónéhány ifjú hölgy, hogy elámuljon a gyógyító (vagy kínzó?) eszközökön, a torzszülött malacokon, és belepillantson a mikroszkópba. A görcső és a metszetek (amelyekért Kótai tanár úr már a program közben, az érdeklődést látva szaladt át a tanszékre) az est egyik fénypontját jelentették. A kisgyerekeket Négyesi Barbara várta, akik boldogan rakták össze a múzeumi fotókból általa készített kirakókat, és izgatottan keresték a tárlókban a keresztrejtvényekre. Karancsi Zita hallgató is derekasan állta a sarat (vizsga előtti nap!), és nagy türelemmel adott felvilágosítást állatorvos-történelemről és a kar életéről egyaránt.

Sajnos kisebb volt az érdeklődés a korai órákban Liszt és kortársai műveiből rendezett gyönyörű minikoncertek iránt. Szűcs Katalin operaénekes bársonyos szopránja, amely remekül illett az érzelmekkel telített romantikus dalokhoz, betöltötte az Aulát és a szíveig hatolt. Frideczky Katalin zongoraművész lovas darabokkal idézte fel a paták kopogását

és lopta be magát a közönség szívébe, majd Pozsgai Zoltán tért vissza a lágyabb, érzelmesebb Liszt művekhez.

Ezt az éjszakát valamennyi könyvtáros a múzeumban töltötte, hogy az 535 látogatónak minél több figyelmet szentelhessen, információt, támogatást nyújthasson. Az éjjeli programokat kedvelő fiatalok mellett számos család érkezett gyerekekkel. A legifjabbak éppen úgy találtak szórakozást, mint vendégeink korelnőke, a kilencven feletti Kazár Gyula doktor, aki az egész estét érdeklődéssel kísérte. Egyike volt annak a kevés állatorvosnak, aki meghívásunknak eleget téve részese volt egy „jó bulinak” és osztozott örömeinkben, hogy a Múzeumok Éjszakáján bemutatathattuk karunk emlékeit, a Hívatlan útitársakat és az ellenük való védekezés lehetőségeit. Sokan vitték magukkal hírünket és az anatómia tanszékétől kapott ajándékot: a nyakba fűzött kutyacsigolyát.

Orbán Éva

